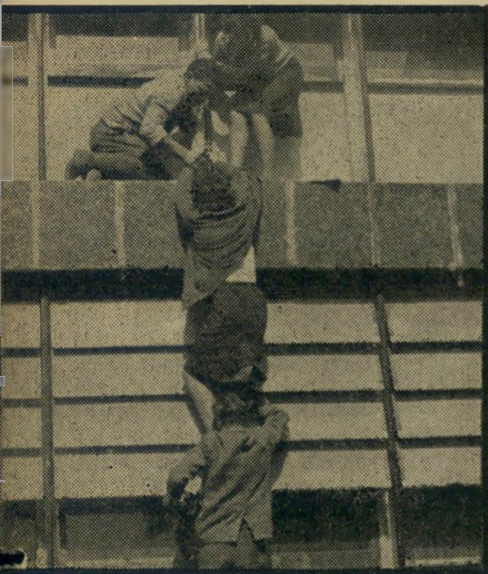

בנין אחד עלה בלהבות - והטיל אור על ההזנחה הפושעת השוררת בכל הנוגע

כך האחראים - לדין!

תשובה לשאלתה מסי' 57 על מצב שרותי הכבאות בארץ, בעקבות הדליקה הגדולה בקריית גת, בתחילת דצמבר אשתקד: אורי אבנרי: מתי כבוד השר סבור ש' נגיע למיצוי מלא של התקן בתחנות ה' כבאים? סגן שר הפנים, י. ש. בן-מאיר (בח'ן קל): חבר הכנסת אורי אבנרי יוכל להיוודע

בשרשרת לאחר שהאש הפי' סיקה את פעולת ה' מסוקים ירדו האנשים מהקומות העליונות בשרשרת אנושית תוך כדי סכנת נפשות.

על כך, כאשר יבדוק את הצעת התקציב שתוגש בקרוב לכנסת.

(מתוך פרטיכל הכנסת. 28.12.65) מאז עברו חמישה שבועות. הצעת-החק' ציב לא הוגשה עדיין - אבל שטר ראשון של חיי אדם אחד, פציעתם של 65 אורחים, ואבדנם של כמה מיליוני לירות, כבר נפרע. והדליקה הגדולה, שכלתה את בניין צי'ס בתל-אביב, היא רק מיפרעה.

המחיר המלא יהיה הרבה יותר גדול, אם לא ייעשה משהו דראסטי בשטח זה.

★ ★ ★

תופעה המטניינת ביותר בכל הנוגע ל' לבעיות של כבאות ודליקות בארץ, הן אולי שתי המילים המופיעות בהקשר ל' תשובתו של סגן שר הפנים, אשר שרותי הכבאות הם אחד מסעיפי הפעולה של מ' ש' רדו. שתי מילים אלה הן: חיוך קל.

חיוך על כי נפטר משאלה טורדנית של חבר-כנסת טירון, המקים צעקות על לא- כלום.

כי סכנת השריפות נחשבה בישראל כ' דבר של לא-כלום. שותפים לה כל המוס' דות והרשויות, אשר בעולם הרחב מוטל עליהם תפקיד ראשון-במעלה: למנוע דלי- קות - וכאשר הן פורצות, ללחום בהן בעילות מירבית.

זילזול זה חדש יחסית בארץ. בימי המנ' דט היו נהוגות תקנות-בניה אשר חייבו למשל, כל בעל-בית להתקין מדרגות-חירום בביתו, בהן יוכלו דיירים לעזוב את ה' בניין במיקרה של דליקה. תקנה זו נולדה בעבר הרחוק של אנגליה - ולמעשה של כל מדינות אירופה - כאשר שריפות גדו' לות עשו שמות בבתים הבנויים מעץ. לונ' דון עצמה נשרפה כמעט כליל באחת מ' דליקות אלה.

★ ★ ★

תודעה זו מתה עם צאת הפקידים ה' קולוניאליים האנגליים. במקומה באה תחו' שה של בטחון, השואבת את השראתה מ' מבני הבטון. בישראל אין כמעט בתי-צ'ק, ולכן נחשבה סכנת הדליקות למבוטלת. ה' תוצאה:

• שרותי הכבאות נחשבים לסרה-עודף